

Resolució 219/2019, d'11 d'abril

Número d'expedient de la reclamació: 147/2019

Administració reclamada: Secretaria d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Documentació relativa a una denúncia d'irregularitats al Consorci Escola Tècnica d'Igualada.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La SUR ha posat de manifest, tant a la Resolució impugnada, com a l'informe aportat a aquest procediment, que no disposa de la informació sol·licitada, motiu pel qual no la pot facilitar a la persona reclamant i, en conseqüència, desestima la sol·licitud. Nogensmenys coneix dues administracions (les Universitats Politècnica de Catalunya i de Lleida) que al seu entendre podrien disposar de la informació sol·licitada i els deriva la sol·licitud, d'acord amb el previst per l'article 30 LTAIPBG. Per tant, a grans trets i a efectes pràctics tot sembla indicar que l'actuació de la SUR ha estat l'adequada a les circumstàncies del cas i a les disposicions normatives aplicables.

Paraules clau: Generalitat. Derivació. Universitat. Gestió econòmica. Factures. Informació inexistent. Manca d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de març de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 147/2019, presentada contra la Secretaria d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya (SUR), la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i la Universitat de Lleida (UDL), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de febrer de 2019 la persona reclamant demana la informació següent al portal de transparència de la Generalitat de Catalunya, tot indicant que la sol·licitud és adreçada a la SUR, la UPC i el Consorci Escola Tècnica d'Igualada (CETI): *accedir als informes, documents i/o expedients que es van fer des de l'Administració pública (des de la UPC, des del mateix Consorci i des de la Generalitat) en relació al CETI, format per l'Ajuntament d'Igualada, la UPC i la Generalitat, sobre una denúncia anònima l'any 2015 que alertava d'irregularitats en el cobrament d'unes factures per part de la directora de l'Escola d'Enginyeria d'Igualada i el director del CETI.*

3. La resolució de la SUR de 14 de març de 2019 desestima la sol·licitud anterior perquè la Secretaria no disposaria de la informació sol·licitada. Així mateix, informa a la persona reclamant que el 4 de març de 2019 s'hauria derivat una còpia de la sol·licitud a la UPC, al constatar que també anava adreçada a aquesta Universitat, i que el 8 de març del 2019 també hauria derivat còpia a la UDL, perquè hauria estat la destinatària de la cessió dels actius i passius del CETI un cop aprovada la seva dissolució i extinció.
4. La Reclamació presentada el 14 de març de 2019 impugna la resolució de la SUR tot indicant que tindria constància que el tema s'hauria investigat per part de l'Administració i insisteix a demanar els informes de la SUR i de la UPC i la UDL sobre la denúncia objecte de la Reclamació.
5. El 19 de març de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a la SUR i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 20 de març de 2019 la GAIP segrega d'aquesta Reclamació les parts que reclamen les universitats Politècnica i de Lleida, ja que tenen autonomia plena per respondre-les sota la responsabilitat respectiva. La Reclamació 147/2019 té per Administració reclamada únicament la SUR.
7. El 9 d'abril de 2019 la GAIP rep l'informe de la SUR, que exposa amb detall les actuacions fetes a partir de la recepció de la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, invoca diversos preceptes de l'LTAIPBG i conclou que va desestimar la sol·licitud perquè no disposa de la informació sol·licitada i va practicar les derivacions pertinents, d'acord amb el previst per l'article 30 LTAIPBG, motiu pel qual considera que ha complert escrupolosament amb la normativa del dret d'accés a la informació pública. També adjunta l'expedient relatiu a la sol·licitud d'informació indicada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden

ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. *Valoració jurídica de la resolució impugnada*

Aquesta Resolució s'ha de pronunciar sobre si la resolució de la SUR dictada en relació amb la sol·licitud d'informació de la persona reclamant és conforme a l'ordenament jurídic. La SUR ha posat de manifest, tant a la Resolució impugnada, com a l'informe aportat a aquest procediment, que no disposa de la informació sol·licitada, motiu pel qual no la pot facilitar a la persona reclamant i, en conseqüència, desestima la sol·licitud. Nogensmenys coneix dues administracions (les Universitats Politècnica de Catalunya i de Lleida) que al seu entendre podrien disposar de la informació sol·licitada i les deriva la sol·licitud, d'acord amb el previst per l'article 30 LTAIPBG. Per tant, a grans trets i a efectes pràctics tot sembla indicar que l'actuació de la SUR ha estat l'adequada a les circumstàncies del cas i a les disposicions normatives aplicables.

La Reclamació es dirigeix conjuntament a la SUR i a les Universitats Politècnica i de Lleida i al·lega que la persona reclamant té "constància que aquest tema es va investigar des de l'administració". Pel que fa al primer punt, l'antecedent 6 posa de manifest que la part de la Reclamació relativa a les universitats citades s'ha segregat en dues reclamacions diferents, de manera que restaria exclosa d'aquesta. I en quant al seu argument de tenir constància de la investigació del tema per part de l'Administració, si no es concreta ni acredita no pot prevaldre sobre la taxativa afirmació de la SUR de què no té en el seu poder la informació demanada (afirmació, per una altra banda, que no és incompatible amb el fet que la qüestió s'hagi investigat des de l'administració, ja que es podria haver investigat sense deixar rastre documental o podria haver set investigat per una administració diferent del SUR).

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que l'actuació de la SUR feta en relació amb la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 sembla conforme amb l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent desestimar la Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 d'abril de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 147/2019 per les raons indicades al fonament jurídic 2.

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 147/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.